

Vlaams
Parlement

stuk **2052** (2012-2013) – Nr. 2
ingediend op 11 juni 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van diverse bepalingen
van het decreet van 19 april 1995
houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming
van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Peter Van Rompuy

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Dirk de Kort, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;
de heren Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi;
de heren Ludo Sannen, Bart Van Malderen;
de heren Piet De Bruyn, Matthias Diependaele;
de heer Lode Vereeck;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Johan Sauwens, Peter Van Rompuy;
de heer Joris Van Hauthem, mevrouw Linda Vissers, de heer Wim Wienen;
de heren Marino Keulen, Bart Tommelein;
de heer Patrick Janssens, mevrouw Güler Turan;
de heren Marc Hendrickx, Jan Peumans;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

2052 (2012-2013) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

1. Toelichting door de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport	4
1.1. Doelstellingen.....	4
1.2. Verduidelijken van definities	4
1.3. Dossiersamenstelling inventaris	4
1.4. Administratieve vereenvoudiging en verduidelijking	5
1.5. Aantal registraties dat leidt tot de heffing	5
1.6. Bezwaartermijn en afbetalingsplan	5
1.7. Opschorting van de heffing voor nieuwe eigenaars	5
1.8. Effect van de opschorting op de heffingen	5
1.9. Opschorting ingevolge beëindiging van leegstand of aanvaarde vernieuwing	6
1.10. Decretale basis voor de hervorming van de subsidieregeling voor verwerving en sanering	6
2. Algemene bespreking	6
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	9
4. Eindstemming	10
Gebruikte afkortingen	11

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak op dinsdag 4 juni 2013 het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 2052/1).

1. Toelichting door de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

Minister *Philippe Muyters*, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, geeft een toelichting bij het voorliggend ontwerp van decreet.

1.1. Doelstellingen

De bedoeling van dit wijzigingsdecreet is voornamelijk een coherentere aanduiding van de heffingsplichtige eigenaar, alsook het verduidelijken dat een pand drie opeenvolgende jaren moet geregistreerd zijn, eer de registratie aanleiding geeft tot een leegstandheffing. Van deze gelegenheid wordt gebruikgemaakt om een aantal kleine reparaties door te voeren, met als doel het verhogen van de rechtszekerheid, het verminderen van het formalisme, het verduidelijken van de bewijslast en het verhogen van de gelijke behandeling. Daarnaast wordt in een decretale basis voorzien voor de hervorming van de subsidieregeling voor verwerving en sanering van leegstaande bedrijfsruimten.

1.2. Verduidelijken van definities

De minister wijst erop dat in het huidige decreet enkel de bedrijfsruimte is gedefinieerd en niet een bedrijfsgebouw. Ter verduidelijking wordt nu in artikel 2 een onderscheid ingevoerd tussen beide. In de praktijk kan dit van belang zijn. Het is de bedrijfsruimte die wordt opgenomen in de inventaris, het bedrijfsgebouw is voornamelijk van belang in het kader van de definitie van 'eigenaar' en het aanduiden van de heffingsplichtige.

De situatie komt bijvoorbeeld voor dat de woning van de eigenaar een niet afsplitsbaar deel vormt van een bedrijfsgebouw, terwijl daarnaast ook een reeks andere bedrijfsgebouwen op de bedrijfsruimte leegstaan. Met de huidige definitie leidt dit tot een volledige vrijstelling van de bedrijfsruimte. Door de definitie van bedrijfsgebouw in te voeren, kan voortaan enkel het perceel waarop deze woning staat worden uitgesloten. Op meerdere plaatsen in het decreet worden de termen bedrijfsgebouw en bedrijfsruimte nu systematisch en eenduidig gebruikt. De term 'onroerend goed' wordt niet langer gebruikt.

De belangrijkste wijziging betreft een coherentere invulling van de heffingsplichtige eigenaar. De heffing wordt voortaan niet langer bij de naakte eigenaar gelegd, maar bij de eigenaar die het vruchtgebruik of het recht van opstal of erfpacht bezit. Het is immers de vruchtgebruiker of de bezitter van erfpacht die een toestand van leegstand werkelijk kan verhelpen.

Volgens de huidige regeling wordt het kadastraal inkomen (ki) bepaald op 31 december van het heffingsjaar. De heffing komt evenwel ten laste van diegene die op 1 januari van het aanslagjaar eigenaar is van de aan heffing onderworpen goederen. Het is dan ook logisch dat als heffingsgrondslag eveneens het ki van 1 januari van het aanslagjaar wordt genomen. De Vlaamse Belastingdienst beschikt overigens niet over het ki op 31 december. In plaats van heffingsjaar en aanslagjaar is er voortaan, via artikel 14 van het voorliggend ontwerp van decreet, enkel sprake van een aanslagjaar.

1.3. Dossiersamenstelling inventaris

De rechtspraak legt de bewijslast inzake leegstand of verwaarlozing bij de inventarisbeheerder. De inventarisatieprocedure voorziet momenteel echter niet dat het dossier bewijs-

stukken dient te bevatten aangaande de leegstand of de verwaarlozing. Het is daarom wenselijk om in de reglementering uitdrukkelijk richtlijnen op te nemen over de dossier-samenstelling door de gemeente en meer bepaald over de bewijsstukken die moeten verzameld worden om de leegstand en/of verwaarlozing aan te tonen en om te bewijzen dat de laatste activiteit een economische activiteit was. Dat gebeurt nu via artikel 3.

1.4. Administratieve vereenvoudiging en verduidelijking

Als er aan de verwaarlozing of leegstand van een bedrijfsruimte een einde komt, stelt de eigenaar het departement hiervan in kennis en vraagt uit de inventaris te worden geschrapt. De verplichting om dit met een aangetekende brief te doen wordt geschrapt, er wordt voorgesteld om de Vlaamse Regering de modaliteiten te laten bepalen van de aanvraag tot schrapping.

Voorts wordt een duidelijker onderscheid ingevoerd tussen het beroep tegen de registratie en een bezwaar tegen de heffing. Het is logisch dat een registratie in het register binnen een bepaalde termijn vanaf de betekening van het registratieattest wordt aangevochten en niet op het moment van de heffing. Ook hier wordt de regeling gelijk gezet met de bestaande regeling verkrottingsheffing woningen. Om misverstanden te vermijden, zal op het aanslagbiljet duidelijk worden aangegeven dat ook tijdens de opschorting een bezwaar tegen de aanslag binnen drie maanden moet worden ingediend.

1.5. Aantal registraties dat leidt tot de heffing

Bij de toepassing van artikel 15, §1, dat bepaalt na hoeveel registraties een heffing verschuldigd is, is er volgens de huidige regeling een interpretatieverschil tussen het Departement RWO en VLABEL. Daarom wordt nu duidelijk bepaald dat de heffing slechts verschuldigd is vanaf drie opeenvolgende registraties.

1.6. Bezwaartermijn en afbetalingsplan

Artikel 18 gaat over de bezwaartermijn en het afbetalingsplan. De termijn waarin bezwaar kan worden ingediend tegen een aanslag van heffing, bedraagt drie maanden. De termijn geldt ook voor wie een opschorting geniet. Nu stelt zich soms het probleem dat de opschortingsgrond vervalt en dat er op basis van feiten die zich hebben voorgedaan tijdens de periode van opschorting, geen bezwaar meer kan worden ingediend. Er wordt daarom in een rechtsgrond voorzien om de mogelijkheid te bieden om toch nog een bezwaar in te dienen.

De bepaling dat een afbetalingsplan moet gevraagd worden vóór het verstrijken van de betalingstermijn, wordt ervaren als een ondoelmatige voorwaarde die in andere Vlaamse belastingen niet voorkomt. Er wordt dan ook voorgesteld deze bepaling te schrappen.

1.7. Opschorting van de heffing voor nieuwe eigenaars

Zowel artikel 15 als artikel 36 van het huidige decreet bieden een rechtsgrond voor de opschorting van heffing voor nieuwe eigenaars. Er wordt daarom voorgesteld om de rechtsgrond in artikel 15, die in de praktijk niet gebruikt wordt, te schrappen. Op basis van artikel 36 kunnen nieuwe eigenaars nog opschorting van heffing krijgen, ongeacht of de bedrijfsruimte al één, twee of drie jaar is geregistreerd.

1.8. Effect van de opschorting op de heffingen

Nu hangt de opschorting van heffing niet alleen af van het moment van de aanvraag, maar ook van het ogenblik van inkohieren. Dit is niet consequent omdat het inkohieren gebeurt op het ogenblik dat VLABEL dat wil doen. Dit leidt tot een onduidelijke situatie voor wie

de aanvraag voor opschorting indient. Daarom wordt voorgesteld een duidelijke datum vast te stellen: 31 december van het jaar dat voorafgaat aan het aanslagjaar.

1.9. Opschorting ingevolge beëindiging van leegstand of aanvaarde vernieuwing

Voor de opschorting als gevolg van beëindiging van leegstand is momenteel een verlenging mogelijk met één jaar. Er zijn echter heel wat complexe projecten waar omwille van economische, ruimtelijke, juridische of milieutechnische complexiteit een verlenging met een jaar onvoldoende is. Er wordt daarom voorgesteld om in de mogelijkheid te voorzien van een eenmalige verlenging van twee jaar.

1.10. Decretale basis voor de hervorming van de subsidieregeling voor verwerving en sanering

Het decreet voorziet momenteel in vaste percentages voor de financiële ondersteuning. Er wordt voorgesteld die te schrappen. Als de Vlaamse Regering het percentage kan vastleggen, dan komt er een grotere flexibiliteit voor een gedifferentieerde beleidsgerichte subsidiëring. Een decretale machtiging aan de Vlaamse Regering wordt voorzien om een nieuwe regeling uit te werken en op een meer gedifferentieerde manier in te spelen op bepaalde beleidsprioriteiten. Tot deze nieuwe regeling is goedgekeurd door de Vlaamse Regering, blijven de bestaande subsidiemogelijkheden behouden. Als de nieuwe regeling wordt toegepast, zal dit tijdig worden aangekondigd, zodat de betrokkenen zich erop kunnen voorbereiden.

De adviesorganen stelden een aantal vragen bij deze nieuwe regeling, maar niet bij het differentiëren van het subsidiepercentage. De SARO vindt het inspelen op specifieke doelstellingen positief. Ook de SERV vindt dit, maar vraagt om toch voldoende zekerheden te bieden. Dat gebeurt ook: de bestaande regeling blijft in voege zolang er geen andere in werking is getreden. Na consultatie en goede communicatie zal worden nagegaan of er geen beleidsaccenten moeten worden gelegd naar een meer gerichte subsidieregeling.

De subsidieregeling voor het verwerven van grond werd niet van toepassing verklaard voor de private sector. Dit is een bewuste keuze. Voor gronden die moeten worden gesaneerd, is de private sector de eerste speler. De publieke sector gaat daar alleen maar op inspelen indien er daarvoor in de private sector onvoldoende bereidheid is. Daarom wordt de mogelijkheid van subsidiëring van de publieke sector behouden. Bij het opentrekken naar de private sector zou dit ook moeten worden aangemeld bij Europa. Voor de sanering van de gronden is voor beide sectoren in een subsidiëring voorzien.

2. Algemene bespreking

De heer *Sas van Rouveroy* wijst erop dat voor de Open Vld-fractie, de strijd tegen leegstand en verkrotting belangrijk is. Er moet immers spaarzaam worden omgegaan met schaarse goederen zoals oppervlakte. Dit geldt in de eerste plaats voor onbewoonbare, ongeschikte en verwaarloosde woningen en gebouwen, die meestal worden samengebracht onder de term ‘verkrotting’. Het voorliggende ontwerp van decreet gaat over het aspect leegstand, dat minder impact heeft.

De voorgestelde technische wijzigingen zijn goed. De heer van Rouveroy heeft toch een bedenking bij de schrapping van de verplichting om de aanvraag tot schrapping bij aangekende brief te doen. Er zijn heel wat belastingplichtigen, die om onder de heffing proberen uit te komen, beweren de aanslagheffing niet ontvangen te hebben. Als aanslagbiljetten niet meer aangetekend worden verzonden, zou dat een grote besparing opleveren, maar in de rechtspraak heeft dat wel een nadeel. Er kan een betwisting ontstaan over de datum waarop een termijn begint te lopen. De spreker staat volmondig achter de rechtspraak die

stelt dat wanneer een overheid overgaat tot inkohieren en het vestigen van een aanslag, de datum van verzending de datum is die op het aanslagbiljet staat. Wanneer de overheid kan aantonen dat het aanslagbiljet is verzonden naar het domicilie van de belastingplichtige of de vestiging van het bedrijf en wanneer het aanslagbiljet voor het overige voldoet aan alle wettelijke vereisten, dan keert de bewijslast zich om en zal de belastingplichtige, die buiten de termijn een bezwaar wil formuleren of een rechtsmiddel wil invoeren, dit vruchteloos doen. Voor rechtsonderhorigen die een poging doen om de heffing te ontlopen, kan in een verweer van de overheden nu nog worden gesteld dat er één moment van kennisname was, in casu het moment van de aantekende zending. De schrapping is op zich begrijpelijk, maar in het verweer van overheden kan wel niet meer worden verwezen naar het aangetekend schrijven van de opname van het pand op de lijst.

Minister *Philippe Muyters* verduidelijkt dat het andersom is: het gaat hier om de aanvraag tot schrapping van de lijst, niet van de opname op de lijst. Het gaat om de burger die de administratie niet meer per aangetekende brief moet vragen om de leegstand te schrappen. Er wordt voorgesteld het decretaal vastleggen van het aangetekend schrijven niet meer automatisch te voorzien en de Vlaamse Regering de mogelijkheid te geven op een administratief eenvoudiger manier de burger de mogelijkheid te geven de schrapping te vragen.

De heer *Sas van Rouveroy* sluit zich aan bij de opmerkingen van de SERV en de SARO. In het advies van de SARO gaat het vooral over de nood aan duidelijkheid bij de nieuwe subsidieregeling. Aan de nieuwe eigenaars moet zekerheid worden geboden over de financiële steun die ze zullen ontvangen bij verwerving van een pand. Er wordt bovendien uitdrukkelijk gevraagd om de thans beschikbare middelen voor subsidies ook in de nieuwe regeling te behouden. Hopelijk kan de minister uitdrukkelijk bevestigen dat dit budget inderdaad behouden blijft. Ten slotte vraagt de SARO dat het onderscheid in financiële tussenkomst voor bepaalde publiekrechtelijke rechtspersonen en voor natuurlijke personen en privaatrechtelijke rechtspersonen, niet zou leiden tot de verstoring van een marktconforme herontwikkeling van de bedrijfsruimten. Hopelijk kan de minister bevestigen dat er geen intentie in die zin bestaat.

De SERV vraagt een evaluatie van de doelmatigheid van de heffingen en de subsidies ter voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten. Dergelijke evaluatie is nog niet gebeurd en deze vraag is dan ook zeer terecht. De SERV dringt voorts aan om zo snel mogelijk duidelijkheid te creëren over de hoogte van de subsidiepercentages. Het schrappen van de percentages uit het decreet en de bepaling ervan bij uitvoeringsbesluit leidt tot onzekerheid bij toekomstige investeerders. De SERV vraagt tevens om de financiering van de subsidies transparanter te maken en af te stemmen op andere instrumenten in het kader van het bedrijfshuisvestingsbeleid. Dit laatste lijkt alvast wel het geval te zijn. De minister bevestigde dat het beschikbare budget niet zal verminderen.

De SERV heeft echter nog een opmerking, over de rechtspraak over de belastbare grondslag voor de steden en gemeenten. Het Hof van Cassatie heeft in mei 2012 beslist dat, op basis van strijdigheid met artikel 464 van het WIB, het ki geen grondslag kan zijn voor steden en gemeenten. De spreker herinnert eraan dat hij heeft voorgesteld om samen naar een oplossing te zoeken om de rechtsonzekerheid bij steden en gemeenten weg te nemen. Binnen enkele weken zal er een gemeenschappelijke commissievergadering met de commissie bevoegd voor Wonen zijn over het ki en verkrotting. Het zal dan uitvoerig gaan over de mogelijke oplossingen. Een mogelijke oplossing zou eruit kunnen bestaan de federale wetgever te vragen om artikel 464, WIB, te wijzigen. Deze suggestie werd al maanden geleden gedaan en de minister is daar op ingegaan. Voortschrijdend inzicht doet de heer van Rouveroy nu wel stellen dat dit eerder een vluchtweg dan een oplossing is. Er zijn wellicht betere oplossingen mogelijk, zoals de veralgemening van het systeem van leegstand voor woningen en gebouwen opgenomen in het decreet Grond- en Pandenbeleid.

Enkele weken geleden bevestigde de minister dat het voorstel werd voorgelegd aan het Overlegcomité en dat erover zou beslist worden op 12 juni 2013, volgende week dus. Wetende dat de steden en gemeenten niet meer op basis van het ki kunnen innen en dat VLABEL, op basis van het arrest van het Hof van Cassatie, ook niet meer inkohiert, wat is dan het nut van het goedkeuren van het voorliggende ontwerp van decreet? Als de federale minister van Financiën op 12 juni akkoord gaat met de voorgestelde wijziging van artikel 464, WIB, dan is het probleem van de baan. Als hij echter niet akkoord zou gaan – en die kans lijkt toch vrij groot – dan wordt er best van systeem veranderd. Daarvoor bestaan er ook weer verschillende mogelijkheden, zoals de veralgemening van het systeem van het decreet Grond- en Pandenbeleid of het tot stand brengen van een eigen belastbare basis. Waarom vandaag volharden? Is het niet logisch twee weken te wachten? Waarom snel zijn als dat wat wordt goedgekeurd niet bruikbaar blijkt voor de steden en gemeenten? Steden en gemeenten kunnen geen opcentiemen innen. Als de behandeling van dit ontwerp van decreet niet wordt uitgesteld, zal Open Vld zich bij de stemming onthouden.

Mevrouw *Griet Smaers* vindt de voorgestelde aanpassingen een verbetering en een verduidelijking voor de mensen op het terrein. Er zullen minder betwistingen zijn tussen de belastingplichtige en de Vlaamse overheid en daardoor zal er meer rechtszekerheid zijn.

De SERV dringt in zijn advies aan op een evaluatie van de doelmatigheid van heffingen en subsidies en wijst op de nood aan een betere opvolging van een aantal kerncijfers over geregistreerde bedrijfsruimten. Hoe wordt dit momenteel door de Vlaamse overheid opgevolgd? Bestaat het gevoel dat er een tekort aan opvolging zou zijn? Is er nood aan meer kennis over leegstaande en geregistreerde bedrijfsruimten? Wat antwoordt de minister op deze vragen van de SERV?

Er zou op korte termijn duidelijkheid moeten komen over de financiële steun, dat verhoogt de rechtszekerheid voor investeerders. De spreekster hoopt dat de Vlaamse Regering zo snel mogelijk een beslissing zal nemen over de subsidies en financiële steun.

De heer *Björn Rzoska* zegt dat het ook voor zijn fractie om een zeer belangrijk onderwerp gaat. Aanvankelijk was hij wat misleid door de memorie van toelichting. Er was vooral sprake van technische aanpassingen, wat ook wel klopt. Om die reden was hij aanvankelijk geneigd dit ontwerp van decreet goed te keuren. Een betere geordend en logischer georganiseerd geheel, met meer duidelijkheid voor de gebruikers, is immers een goede zaak.

Bij één element heeft de spreker echter heel wat reserves en hij wordt hierin gesteund door de SERV, de SARO en de Raad van State. Het gaat inzonderheid om artikel 28, waarbij de vaste percentages in het decreet voor een stuk worden losgelaten en omgezet worden in een machtiging voor de Vlaamse Regering. Als parlements lid betreurt hij dit. Dat is ook meer dan een technische aanpassing. In de memorie van toelichting staat vermeld dat de Vlaamse Regering op deze manier meer mogelijkheden krijgt om het subsidiepercentage aan te passen aan de prioriteit en het belang van bepaalde categorieën van vernieuwing. Dit wordt een vrijbrief om naar goeddunken van de Vlaamse Regering zaken te gaan aanpassen, zonder er een discussie over te moeten voeren in het parlement. Dat opent de deur naar inhoudelijke aanpassingen en als er inhoudelijke aanpassingen komen, is het logisch om een evaluatie te maken van de doelmatigheid van de geldende heffingen. Dat de overheid ingrijpt, is geen probleem, maar op het moment van inhoudelijke bijstellingen moet ten minste worden onderzocht welke effecten de eerdere beslissingen hadden. Artikel 28 is een te grote vrijbrief, waardoor Groen het ontwerp niet kan goedkeuren, maar zich bij de stemming zal onthouden.

De heer *Christian Verougstraete* sluit zich aan bij de consensus over de voorgestelde technische aanpassingen. Hij hecht echter ook belang aan de opmerkingen van de Raad van State. Zijn fractie zal zich bij de stemming onthouden, omdat artikel 28 een te grote delegatie aan de Vlaamse Regering inhoudt.

Ook de heer *Piet De Bruyn* kaart artikel 28 aan. Hij heeft begrip voor de ongerustheid van de voorgaande sprekers, omdat een deel van de beslissingsbevoegdheid van het parlement aan de Vlaamse Regering wordt gegeven. Hij deelt die bekommernis, maar ziet dit niet als een vrijgeleide voor de regering om naar goeddunken te handelen. Het is een flexibilisering om kort op de bal te kunnen spelen. De bekommernis om geen lange termijn te laten verstrijken tussen de wijziging en het nemen van het besluit, onderschrijft hij.

Minister *Philippe Muyters* wil niet wachten tot er een uitspraak is over het ki. In het voorliggende ontwerp van decreet zitten ook heel wat technische verbeteringen. Hiermee wordt tegemoetgekomen aan een aantal bekommernissen die bestaan op het terrein en het is niet nodig daar langer mee te wachten. De middelen blijven ter beschikking.

De minister wijst er voorts op dat de SARO van oordeel is dat het differentiëren van het subsidiepercentage volgens enkele specifieke doelstellingen positief is. Er moet inderdaad kunnen worden ingespeeld op wijzigingen van de situatie. Dit kan niet als het decretaal vastligt. Het is geenszins de bedoeling om de bestaande subsidieregeling drastisch te wijzigen. Er is geen enkele rechtsonzekerheid, want tot de nieuwe regeling is goedgekeurd door de Vlaamse Regering, blijven de bestaande subsidiemogelijkheden bestaan. Er zal geconsulteerd en goed gecommuniceerd worden voor er een wijziging wordt doorgevoerd. De flexibiliteit wordt nu gecreëerd om wijzigingen te kunnen doorvoeren. Dit zal echter altijd gebeuren op basis van een evaluatie. De minister gaat niet akkoord met de stelling dat het parlement dan geen inspraak meer heeft. De controle van het parlement slaat ook op de uitvoeringsbesluiten. De minister verwijst naar het advies van de SARO dat stelt dat inspelen op de flexibiliteit belangrijk is. Dit kan alleen maar via uitvoeringsbesluiten worden gerealiseerd. De minister is bereid om voorafgaand aan een nieuw subsidiebesluit, de evaluatie in het parlement te bespreken. Hij hoopt dat de oppositiepartijen alsnog bereid zullen zijn hun onthouding of tegenstem in een goedkeuring om te zetten.

De heer *Sas van Rouveroy* blijft bij zijn initiële standpunt. Dit dossier was vorige week geagendeerd in de commissie Economie en werd dus al een week uitgesteld. Als een week uitstel kan, dan kan dat toch ook voor twee weken? Het is ook moeilijk om een onderscheid te maken tussen leegstands- en verkrottingsdossiers voor de behandeling in commissie. Hij is dan ook tevreden dat het grote debat daarover in de verenigde commissies Wonen en Financiën zal worden gevoerd. Als de bespreking van dit ontwerp van decreet nog een week was uitgesteld, dan had dit een onderdeel kunnen zijn van dat grote debat.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikelen 1 tot 32

De artikelen 1 tot 32 worden zonder verdere opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 6 onthoudingen.

4. Eindstemming

Het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, wordt aangenomen met 7 stemmen bij 6 onthoudingen.

Eric VAN ROMPUY,
voorzitter

Peter VAN ROMPUY,
verslaggever,

Gebruikte afkortingen

ki	kadastraal inkomen
RWO	Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (beleidsdomein van de Vlaamse overheid)
SARO	Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VLABEL	Vlaamse Belastingdienst
WIB	Wetboek van de Inkomstenbelastingen